୨୭ ଶ୍ଳୋକ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବଦ୍ ଗୀତା

ମୌଳିକ ରୂପରେ

ପାପୀୟା ରଣବିଜୟିନୀ ସାମଲ

୨୭ ଶ୍ଲୋକ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବଦ୍ ଗୀତା

ପାପୀୟା ରଣବିଜୟିନୀ ସାମଲ

ସମର୍ପିତ

॥卐॥

ବାସୁଦେବ ସୁତମ୍ ଦେବମ୍,
କଂସ ଚାନୁର ମର୍ଦନମ୍,
ଦେବକୀ ପରମାନନ୍ଦମ୍,
କୃଷ୍ଣମ୍ ବନ୍ଦେ ଜଗଦଗୁରୁମ୍ |

ଆପଣ କ'ଣ ଶିଖିବେ?

- କର୍ମ
- ଯୋଗ
- ଇନ୍ଦ୍ରିୟ
- ମନ
- ବୁଦ୍ଧି
- ଆତ୍ମା
- ପରମାତ୍ମା
- ଭକ୍ତି
- ମୁକ୍ତି ,

ପରିଚୟ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବାଦ୍ ଗୀତାର ଜ୍ଞାନକୁ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଯୁଦ୍ଧରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଅର୍ଜୁନ ତାଙ୍କ ପରିବାର, ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କୁ ପରସ୍ପରକୁ ମାରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବାର ଦେଖିଲେ, ସେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ହରାଇବସିଲେ | ବିନାଶର ସାମ୍ନାରେ ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ, ଯିଏ କି ଅର୍ଜୁନଙ୍କର ର ପରମ ମିତ୍ର ଏବଂ ରଥର ସାରଥୀ ଥିଲେ, ବିଶ୍ୱ ର ଗୁଢ ରହସ୍ୟ ଭଗବାଦ୍ ଗୀତାଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଥିଲେ ।ଏହାର ଉଲ୍ଲେଖ ମହର୍ଷି ବେଦବ୍ୟାସଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ ମହାଭାରତ ନାମକ ମହାକାବ୍ୟର "ଭୀଷ୍ମ ପର୍ବ " ଅଧ୍ୟାୟ ରେ ରହିଛି ।

ଗୀତା ରଚନା !!

ଭଗବଦ୍ ଗୀତା ୧୮ ଟି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବ୍ୟାପିଥିବା ୭୦୦ ଶ୍ଲୋକ (ପଦ) କୁ ନେଇ ଗଠିତ |

ପଦଗୁଡ଼ିକ ଅନେକ ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ:
ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ: ୫୭୪ ଶ୍ଲୋକ
ଅର୍ଜୁନ: ୮୪ ଶ୍ଲୋକ
ସଞ୍ଜୀୟ: ୪୧ଶ୍ଲୋକ
ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର: ୧ ଶ୍ଲୋକ (ଉଦ୍ଘାଟନୀ ପଦ) |

୨୧ଟି ଶ୍ଲୋକର ଗୁରୁତ୍ୱ !!

୨୧ ଶ୍ଲୋକାର ଗୁରୁତ୍ୱ !! ମୁଁ, କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜଣେ ଭକ୍ତ, ୨୧ଟି ଶ୍ଲୋକ ଚିହ୍ନଟ କରିଛି ଯାହା ସହିତ ବର୍ତ୍ତମାନର ପିଢି ଅଧିକ ସଂଯୋଗ କରିପାରିବେ ।ଏହି ୨୧ ଟି ଶ୍ଲୋକରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବାଦ୍ ଗୀତାର ସାରା ରହିଛି | ମୁଁ "ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ୍ ଗୀତା" ର ଗୀତା-ପ୍ରେସ୍ ଅନୁବାଦରୁ ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେଗୁଡିକୁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଛି | ଶ୍ଲୋକ ମାନଙ୍କର ଏହି ସଂଗ୍ରହ ଏକ ସୁଖୀ ଏବଂ ସମୃଦ୍ଧ ଜୀବନ ବୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏକ ଦୃଢ ମୂଳଦୁଆ ସ୍ଥାପନ କରିବ | ପୁରାତନ କାଳରୁ ଭଗବଦ୍ ଗୀତା ଜୀବନର ଏକ ମହତ୍ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ | ଏହା ,ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

កម៌

ଶ୍ରୀ ଭଗବାନୁବାଚ
ଅକ୍ଷରଂ ବ୍ରହ୍ମ ପରମଂ ସ୍ୱଭାବୋଽଧାତ୍ମମୁଚ୍ୟତେ ।
ଭୂତଭାବୋଭବକରୋ ବିସର୍ଗଃ କର୍ମସଂଜ୍ଞିତଃ ।।୩।।

ଭଗବାନ କହିଲେ : ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବିନାଶୀ ଦିବ୍ୟ ସତ୍ତା କୁ ହିଁ “ବ୍ରହ୍ମ” କୁହାଯାଏ । ତାର ନିଜସ୍ୱ ସତ୍ତା କୁ “ଆଧାତ୍ମ୍ୟ” କୁହାଯାଏ । ଜୀବମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ତଥା ଉତ୍ପତ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଏ , ତାହା ହିଁ କର୍ମ ଅଟେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୮ ଶ୍ଳୋକ ୩

ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ ଉବାଚ - ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ କହିଲେ;
ଅକ୍ଷରଂ - ଅବିନାଶୀ ;
ବ୍ରହ୍ମ- ବ୍ରହ୍ମ;
ପରମଂ - ଶ୍ରେଷ୍ଠ;
ସ୍ୱଭାବଃ - ଶାଶ୍ୱତ ପ୍ରକୃତି;
ଅଧ୍ୟାତ୍ମଂ - ଆତ୍ମା(ଅଧ୍ୟାତ୍ମ);
ଉଚ୍ୟତେ - କୁହାଯାଏ;
ଭୂତ-ଭାବ-ଉଭବ-କରଃ - ଜୀବର ଭୌତିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ
ଅନୁରୂପ କର୍ମ(ଉତ୍ପତି ଏବଂ ଉନ୍ନତି);
ବିସର୍ଗଃ - ସୃଷ୍ଟି;
କର୍ମ - କର୍ମ;
ସଂଜ୍ଞିତଃ - କୁହାଯାଏ ।

କର୍ମଣ୍ୟେବାଧିକାରସ୍ତେ ମା ଫଳେଷୁ କଦାଚନ ।
ମା କର୍ମଫଳହେତୁର୍ଭୂର୍ମା ତେ ସଙ୍ଗୋଽସ୍ତ୍ୱକର୍ମଣି ।।୪୭।।

କର୍ମ ରେ ତୁମର ଅଧିକାର ଅଛି କିନ୍ତୁ, ଏହାର ଫଳରେ କେବେହେଲେ ତୁମର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ କର୍ମଫଳ ର କାରଣ ହୁଅ ନାହିଁ କିମ୍ବା କର୍ମ ନକରିବାରେ ତୁମର ଆସକ୍ତି ନହେଉ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨ ଶ୍ଲୋକ ୪୭

କର୍ମଣି-ବିହିତ କର୍ମରେ;
ଏବ-କେବଳ;
ଅଧିକାରଃ-ଅଧିକାର;
ତେ-ତୁମର;
ମା-ନୁହେଁ; ,
ଫଳେଷୁ-ଫଳରେ;
କଦାଚନ-କେବେହେଲେ;
ମା-ନୁହେଁ; କର୍ମଫଳ-କର୍ମଫଳରେ;
ହେତୁଃ-କାରଣ; ଭୂଃ-ହୁଅ; ମା-ନୁହଁ;
ତେ-ତୁମର;
ସଙ୍ଗ-ଆସକ୍ତି ବା ସଙ୍ଗ; ଅସ୍ତୁ- ହେଉ;
ଅକର୍ମଣି-ନୈଷ୍କର୍ମରେ ।

କର୍ମ କ'ଣ?

ଜୀବମାନଙ୍କର ଭୌତିକ ଜୀବନର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ବିକାଶ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ କର୍ମ କୁହାଯାଏ |

ଟିପନୀ: ସମସ୍ତ ଜୀବ ସମାଜ-ନିଜେ, ପରିବେଶ, ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଜୀବ, ଅସୀମ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ନେଇ ଗଠିତ |

କର୍ମ ଚକ୍ର?

- ତୁମେ କଣ ଚାହୁଁଛ? (କାମନା)
- ତୁମେ କ'ଣ ଫଳଆଶା କରୁଛ? (ଆଶା)
- ତୁମେ କ'ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ? (କର୍ମ)
- ତୁମେ କ'ଣ ପାଇବ? (କର୍ମ ଫଳ)

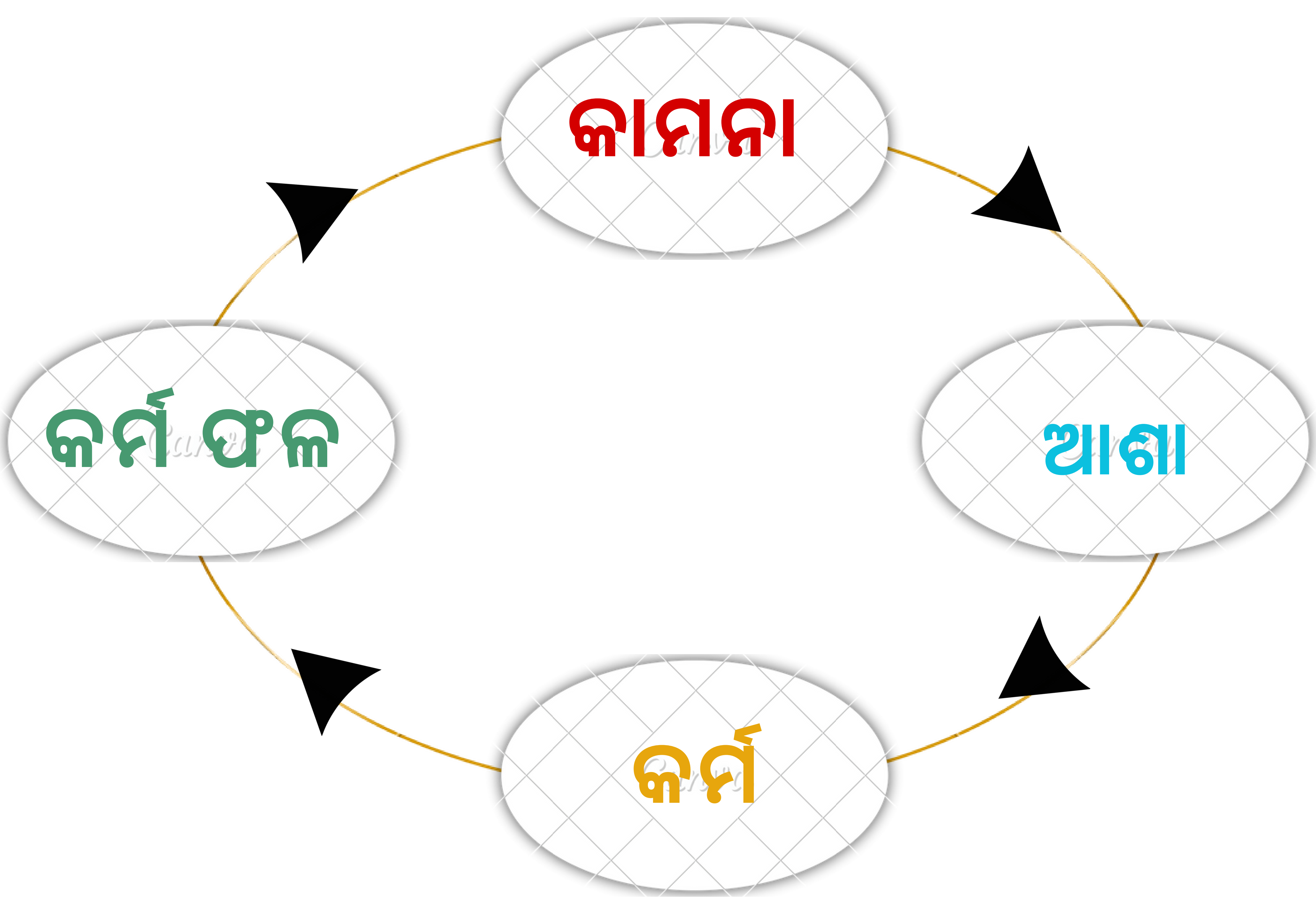

କର୍ମର ପ୍ରକାର

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବଦ୍ ଗୀତାରେ ୩ ପ୍ରକାରର କର୍ମ ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି:

- ଅକାମ କର୍ମ
- ସକାମ କର୍ମ
- ନିଷ୍କାମ କର୍ମ

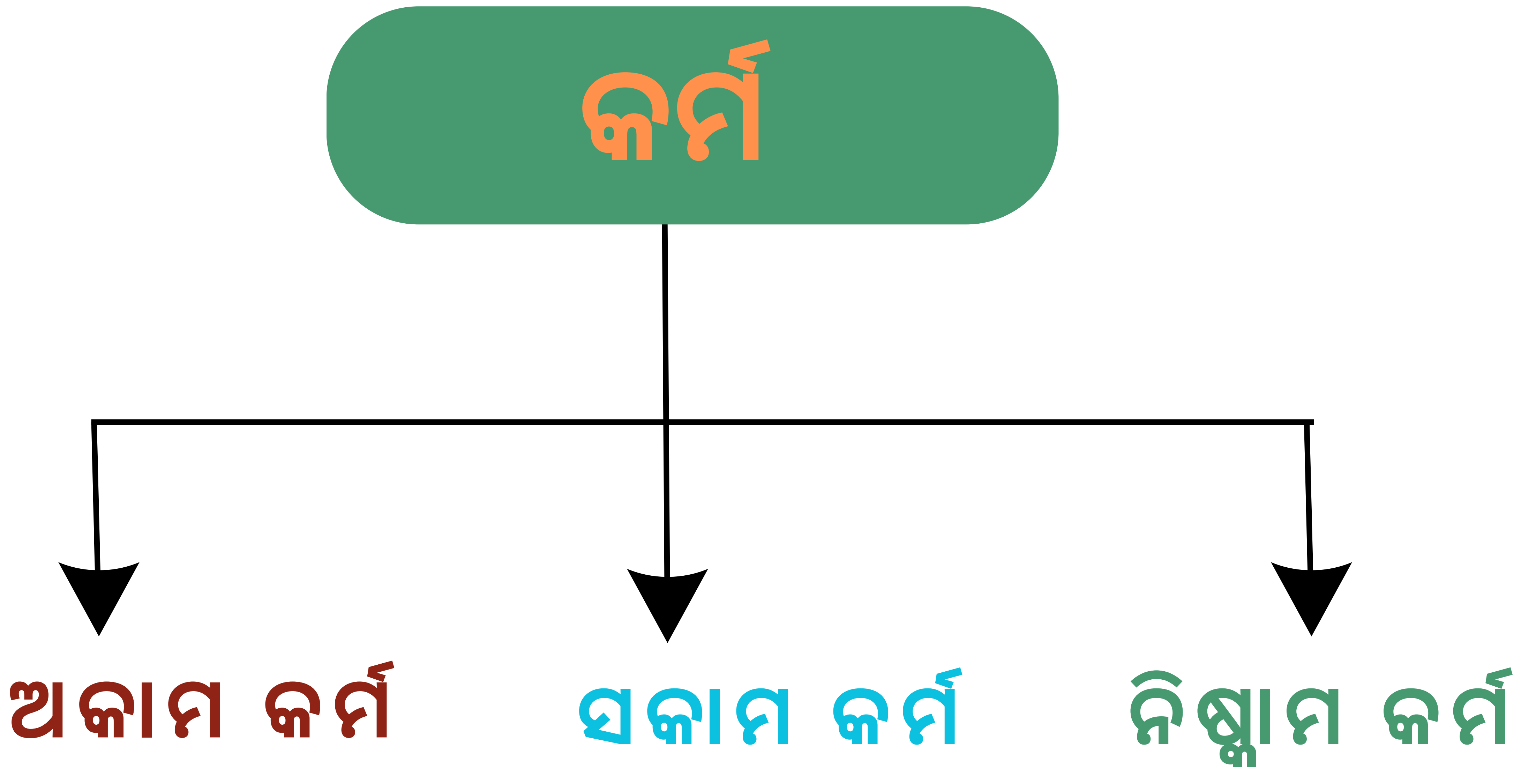

କର୍ମଫଳ ପ୍ରାପ୍ତିର ନିୟମ

ଆପଣ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ (କର୍ମ) ଉପରେ ଆଧାର କରି କର୍ମଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ |

ଆକାମ କର୍ମ:

ଇଛା: ସ୍ୱାର୍ଥ, ଘୃଣା, କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ଇର୍ଷା ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

ଆଶା: ଅବାସ୍ତବ

କାର୍ଯ୍ୟ: ଅମାନବୀୟ

କର୍ମଫଳ: ଦୁଃଖ ଏବଂ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ

ସକାମ କର୍ମ:

ଇଛା: ପ୍ରେମ, ସମାଜ ପାଇଁ ସେବା, ସକରାତ୍ମକ ମାନସିକତା ଉପରେ ଆଧାରିତ |

ଆଶା: ବାସ୍ତବବାଦୀ

କାର୍ଯ୍ୟ: ମାନବିକ

କର୍ମଫଳ: ସକରାତ୍ମକ ଫଳାଫଳ

ନିଷ୍କାମ କର୍ମ

କାମନା : ପ୍ରେମ, ଭକ୍ତି, ନିସ୍ୱାର୍ଥପରତା, ଦାନ |

ଆଶା: କିଛି ନୁହେଁ

କାର୍ଯ୍ୟ: ଭଗବାନଙ୍କ ସେବା ଭାବରେ

କର୍ମଫଳ: ଚମତ୍କାର

କ'ଣ ଆଶା କରିବା ଏବଂ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା?

ଧରାଯାଉ ଆପଣ ଆମ୍ବ ଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଓ ଗଛର ମଞ୍ଜି ଲଗାଉଛନ୍ତି | ପରିଶେଷରେ, ଆପଣ ନିରାଶ ହେବେ କାରଣ ଆପଣ ଏକ ସେଓ ଗଛରୁ ଆମ୍ବ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି | ଏହା ମାନବଜାତିର ସମସ୍ୟା | ସତ୍ୟକୁ ବୁଝନ୍ତୁ , ଯେ ଯଦି ଆପଣ ସେଓ ମଞ୍ଜି ଗଛର ଲଗାନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଆମ୍ବ ପାଇବେ ନାହିଁ | ଜୀବନରେ ଆଶା କରାଯାଉଥିବା ଫଳ ହାସଲ କରିବାକୁ, ଆପଣାକୁ ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲ ଇଚ୍ଛା, କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଆଶା ମଧ୍ୟରେ ଚୟନ କରିବାକୁ ପଡିବ |

କର୍ମର ନିୟମ !!

"କର୍ମର ନିୟମ" କହେ ଯେ ତୁମେ ଯାହା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ଦେବ ତାହା ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରିବ | ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯଦି ଆପଣ ସକରାତ୍ମକ ଫଳାଫଳ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ପଡିବ | ଇଛା ଶୁଦ୍ଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଆଶା ବାସ୍ତବବାଦୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ | ଏହା ମଧ ମନେ ରଖିବା ଜରୁରୀ ଯେ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳାଫଳ ତୁରନ୍ତ ହୋଇନପାରେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ |

ତୁମର କର୍ମର ଫଳ ଉପରେ ତୁମର ଅଧିକାର ନାହିଁ |

ଜୀବନରେ ଏକ ବଡ଼ ସଫଳତା ପାଇଁ "୯୯" ପ୍ରତିଶତ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଏବଂ ଏ\କ ପ୍ରତିଶତ "ଭାଗ୍ୟ" ଆବଶ୍ୟକ | ଏହି ଏକ ପ୍ରତିଶତ ଭାଗ୍ୟ ହେଉଛି ଭଗବାନଙ୍କ କୃପା | ଅବଶିଷ୍ଟ ୯୯ ପ୍ରତିଶତ ଆପଣଙ୍କ କର୍ମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ |

ଉତ୍ତମ ଜୀବନ ହେଉଛି ସଠିକ କର୍ମ ଚୟନ କରିବା କିନ୍ତୁ କର୍ମଫଳ ର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ତୁମର ଅଧିକାର ନୁହେଁ | ତୁମର କର୍ମଫଳ ଉପରେ କେବଳ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଛି | ତେଣୁ, ୨୨ ପ୍ରତିଶତ ସକାମ କର୍ମ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କ କର୍ମଫଳରେ ଏକ ପ୍ରତିଶତ ଅନୁଗ୍ରହ ଯୋଗ କରିବେ |

ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର (କର୍ମ) ।

ଯଦିଓ ତୁମେ ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଯତ୍ନର ସହିତ କର, ସମୟ ସମୟରେ ତୁମେ ଆଶାକରିଥିବା ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ । ତଥାପି, ତୁମର ନିର୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେ କର୍ମର ତ୍ୟାଗ କେବେ ହେଲେ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସାଂସାରିକ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ବଡ ପାପ । ଉନ୍ନତ ଜୀବନଯାପନ ପାଇଁ, ତୁମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସଠିକ୍ କର୍ମ କରିବାକୁ ହେବ ।

କର୍ମର ଫଳରୁ ବୈରାଗ୍ୟ କଣ ?

ବୈରାଗ୍ୟ କୁ ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇଥିବାବେଳେ ଏହା ଆଜୀବନ ଜରୁରୀ ଅଟେ | ଏଠାରେ ବୈରାଗ୍ୟର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳାଫଳ ସହିତ ଜଡିତ ନହେବା | କର୍ମଫଳ ସହ ସଂଲଗ୍ନ ନହୋଇ , ବ୍ୟକ୍ତି ଶାନ୍ତ, ସନ୍ତୁଳିତ ଏବଂ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ |ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ବୈରାଗ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ କର, ବାରମ୍ବାର ଚମତ୍କାର ହୁଏ |

ୟୋଗ

ଯୋଗସ୍ଥଃ କୁରୁ କର୍ମାଣି ସଙ୍ଗଂ ତ୍ୟକ୍ତ୍ୱା ଧନଞ୍ଜୟ ।
ସିଦ୍ଧ୍ୟସିଦ୍ଧ୍ୟୋଃ ସମୋ ଭୂତ୍ୱା ସମତ୍ୱଂ ଯୋଗ ଉଚ୍ୟତେ ।।୪୮।।

ହେ ଧନଞ୍ଜୟ , ତୁମେ ଆସକ୍ତି ତ୍ୟାଗ କରି ,ସିଦ୍ଧି ଅସିଦ୍ଧି (ଜୟ ପରାଜୟ)କୁ ସମାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖି ଯୋଗସ୍ଥ ହୋଇ ନିଜର କର୍ମ କର , ଏହି ସମତ୍ୱ କୁ ହିଁ ଯୋଗ କୁହାଯାଏ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨ ସ୍ଲୋକା ୪୮

ଯୋଗସ୍ଥ-ଯୋଗରେ ସ୍ଥିର;
କୁରୁ-କର,
କର୍ମାଣି-ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ;
ସଙ୍ଗଂ-ଆସକ୍ତି;
ତ୍ୟକ୍ତ୍ୱା-ତ୍ୟାଗ କରି;
ଧନଞ୍ଜୟ-ହେ ଧନଞ୍ଜୟ (ଅର୍ଜୁନ) !;
ସିଦ୍ଧି-ଅସିଦ୍ଧ୍ୟୋଃ- ଜୟ ଓ ପରାଜୟରେ;
ସମଃ- ସମଭାବ;
ଭୂତ୍ୱା-ହୋଇ;
ସମତ୍ୱଂ-ସମବୁଦ୍ଧି;
ଯୋଗଃ-ଯୋଗ;
ଉଚ୍ୟତେ-କୁହାଯାଏ ।

ଶକ୍ନୋତୀହୈବ ଯଃ ସୋଢୁଂ ପ୍ରାକ୍‌ଶରୀରବିମୋକ୍ଷଣାତ୍ ।
କାମକ୍ରୋଧୋଭବଂ ବେଗଂ ସ ଯୁକ୍ତଃ ସ ସୁଖୀ ନରଃ ।।୨୩।।

ଯେଉଁମାନେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, କାମ-କ୍ରୋଧରୁ ଉପ୍ତନ୍ନ ବେଗକୁ ସହ୍ୟ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ବାସ୍ତବିକ ଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ସୁଖି ଅଟନ୍ତି ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫ ଶ୍ଳୋକା ୨୩

ଶକ୍ନୋତି- ସକ୍ଷମ ହୁଏ;
ଇହ ଏବ- ଏହି ଶରୀରରେ;
ଯଃ- ଯିଏ;
ସୋଢୁଂ-ସହ୍ୟ କରିବାକୁ;
ପ୍ରାକ୍-ପୂର୍ବରୁ;
ଶରୀର-ଶରୀର;
ବିମୋକ୍ଷଣାତ୍-ତ୍ୟାଗ କରିବା;
କାମ-କାମନା;
କ୍ରୋଧ-କ୍ରୋଧ;
ଉଦ୍ଭବଂ- ଜାତ;
ବେଗଂ-ବେଗ;
ସଃ-ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି;
ଯୁକ୍ତଃ-ସମାଧିରେ (ଯୁକ୍ତ);
ସଃ-ସେ;
ସୁଖୀ-ସୁଖୀ;
ନରଃ-ମାନବ ।

ସୁଖଦୁଃଖେ ସମେ କୃତ୍ୱା ଲାଭାଲାଭୌ ଜୟାଜୟୌ ।
ତତୋ ଯୁଦ୍ଧାୟ ଯୁଜ୍ୟସ୍ୱ ନୈବଂ ପାପମବାପ୍ସ୍ୟସି ।।୩୮।।

ସୁଖ ଦୁଃଖ ,ଲାଭ କ୍ଷତି ,ଜୟ ପରାଜୟ ଏସବୁକୁ ସମାନ ଭାବରେ ମନେକରି କେବେଳ କର୍ତବ୍ୟ ହେତୁ ଯୁଦ୍ଧ କର ,ଏପରିକଲେ ତୁମେ କେବେ ହେଲେ ପାପର ଭଗି ହେବ ନାହିଁ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨ ଶ୍ଳୋକ ୩୮

ସୁଖ-ସୁଖ;

ଦୁଃଖେ-ଦୁଃଖରେ;

ସମେ କୃତ୍ୱା- ସମଭାବ ରହି;

ଲାଭାଲାଭୌ- ଲାଭ ଓ କ୍ଷତିରେ ଉଭୟ;

ଜୟାଜୟୌ- ଜୟ ଓ ପରାଜୟରେ;

ତତଃ-ତତ୍ପରେ;

ଯୁଦ୍ଧାୟ-ଯୁଦ୍ଧରେ;

ଯୁଜ୍ୟସ୍ୱ-ନିୟୋଜିତ ରହ;

ନ-କେବେ ନୁହେଁ; ଏବଂ-ଏହିପରି ଭାବରେ;

ପାପଂ-ପାପକୁ; ଅବାପ୍‌ସ୍ୟସି-ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

ତପସ୍ୱିଭ୍ୟୋଽଧୃକୋ ଯୋଗୀ ଜ୍ଞାନିଭ୍ୟୋଽପି ମତୋଽଧୃକଃ ।
କର୍ମିଭ୍ୟଶ୍ଚାଧୃକୋ ଯୋଗୀ ତସ୍ମାଦ୍ୟୋଗୀ ଭବାର୍ଜୁନ ।।୪୬।।

ତପସ୍ୱୀ ଅପେକ୍ଷ୍ୟା ଯୋଗୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ,ଜ୍ଞାନୀ ଅପେକ୍ଷ୍ୟା ମଧ ଯୋଗୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ,କର୍ମୀ ଠାରୁ ମଧ ଯୋଗୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।ତେଣୁ ହେ ଅର୍ଜୁନ , ତୁମେ ଜଣେ ଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୬ ଶ୍ଳୋକ ୪୬

ତପସ୍ୱିଭ୍ୟଃ - ତପସ୍ୱୀ ଅପେକ୍ଷା;
ଅଧିକୋ- ଅଧିକ;
ଯୋଗୀ -ଯୋଗୀ;
ଜ୍ଞାନିଭ୍ୟଃ - ଜ୍ଞାନୀ ଅପେକ୍ଷା;
ଅପି - ମଧ୍ୟ;
ମତଃ - ବିଚାର କରାଯାଏ;
ଅଧିକଃ - ଅଧିକ;
କର୍ମିଭ୍ୟଃ - କର୍ମୀ ଅପେକ୍ଷା;
ଚ -ମଧ୍ୟ;
ଅଧିକୋ - ଅଧିକ;
ଯୋଗୀ -ଯୋଗୀ;
ଭବ- ହୁଅ;
ଅର୍ଜୁନ- ହେ ଅର୍ଜୁନ ।

ଯୋଗ କ'ଣ?

ସଫଳତା ଏବଂ ବିଫଳତା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଆସକ୍ତି ତ୍ୟାଗ କରିଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି | ଯିଏ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଏବଂ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ, ଯିଏ ସନ୍ତୁଳିତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଏ, କାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ଥିର, ନିଦ୍ରାରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ, ସେ ଯୋଗୀ ଭାବରେ ଜଣାଯାଏ| ଜୀବନରେ ଏହିପରି ସନ୍ତୁଳନ ଏବଂ ସମତ୍ୱକୁ ଯୋଗ କୁହାଯାଏ |

ସୁଖ ଦୁଃଖ କୁ ସମାନ ନଜର ରେ କେମିତି ଦେଖିବେ ?

ଏକ ଛୋଟ ଉଦାହରଣ ସହାୟକ ହେବ : ଧରାଯାଉ ତୁମକୁ ଚିନି ଏବଂ ତେନ୍ତୁଳି ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯିବ | ଚିନିର ପ୍ରକୃତି ମିଠା ଏବଂ ତେନ୍ତୁଳିର ଖଟା | ତେଣୁ ଜୀବନରେ, ଆମେ ଉଭୟଙ୍କୁ ସେପରି ଗ୍ରହଣ କରିବା ଶିଖିଛନ୍ତି |

ସୁଖ ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ଅନୁଭବ କରାଏ, ତେଣୁ ଆପଣ ଏହାକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ଉଚିତ | ନିଜର ପ୍ରକୃତି ହେତୁ ଦୁଃଖ ସ୍ୱଭାବିକ ଭାବରେ ଖରାପ ଅନୁଭବ ହୁଏ | ଜଣେ କର୍ମ ଯୋଗୀ କିନ୍ତୁ ଏହାର ମୁକାବିଲା କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହେବେ। ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଖୁସି କିମ୍ବା ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରିବା ସ୍ୱାଭାବିକ, କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ସଠିକ୍ ସ୍ତରରେ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବା ଉଚିତ୍ |

ଯୋଗିକ ଶୈଳୀ

ଜୀବମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ରାସ୍ତା ରହିଛି :

- ସାନସାରିକ |
- ସନ୍ନ୍ୟାସୀ |

ଭଗବାନଙ୍କୁ ପାଇବା ପାଇଁ ଉଭୟ ଯୋଗିକ ନିୟମ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି |

ସନ୍ୟାସୀ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି , ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ରହନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ କେବଳ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ନିମିତ୍ତ କର୍ମ କରନ୍ତି |

ଯୋଗୀଙ୍କ ପଥ ହେଉଛି ଫଳାଫଳ ସହିତ କୌଣସି ସଂଲଗ୍ନ ନକରି ନିଜର ସାଂସାରିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କ ମନ ସର୍ବଦା ସ୍ଥିର ରହେ |

ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ତୁମର ମନ ସ୍ଥିର କରିବାର ଅନେକ ଉପାୟ ଅଛି, ତଥାପି ଯୋଗୀ ହେଉଛି ଶ୍ରେଷ୍ଠ |ତେଣୁ ଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପ୍ରୟାସ କର ।

ඊර්ෂ්‍යශ

ଶ୍ରୀଭଗବାନୁବାଚ
କାମ ଏଷ କ୍ରୋଧ ଏଷ ରଜୋଗୁଣସମୁଦ୍ଭବଃ ।
ମହାଶନୋ ମହାପାପ୍‌ମା ବିଦ୍ଧ୍ୟେନମିହ ବୈରିଣମ୍ ।।୩୭ ।।

ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ କହିଲେ , ରଜଗୁଣରୁ ଜାତ ଏହି କାମନା ହିଁ କ୍ରୋଧ ର କାରଣ ।ଏହାକୁ ସଂସାରର ପାପମୟ ତଥା ସର୍ବଗ୍ରାସୀ ଶତ୍ରୁ ଭାବରେ ଜାଣ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୩ ଶ୍ଳୋକ ୩୭

ଶ୍ରୀ ଭଗବାନୁବାଚ - ପରମ ପୁରୁଷ ଭଗବାନ କହିଲେ; କାମଃ -
କାମନା; ଏଷଃ - ସବୁ;
କ୍ରୋଧଃ - କ୍ରୋଧ; ଏଷଃ - ସବୁ;
ରଜୋଗୁଣ-ରଜଗୁଣ;
ସମୁଦ୍ଭବଃ- ଜାତ;
ମହାଶନଃ- ସର୍ବଗ୍ରାସୀ;
ମହାପାପ୍ମା- ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ;
ବିଦ୍ଧି -ଜାଣ; ଏନମ୍- ଏହାକୁ;
ଇହ - ଏ ଭୌତିକ ଜଗତରେ;
ବୈରିଣମ୍- ମହାନ୍ ଶତ୍ରୁ ।

ଇନ୍ଦ୍ରିୟାଣି ମନୋ ବୁଦ୍ଧିରସ୍ୟାଧିଷ୍ଠାନମୁଚ୍ୟତେ ।
ଏତୈର୍ବିମୋହୟତ୍ୟେଷ ଜ୍ଞାନମାବୃତ୍ୟ ଦେହିନମ୍ ।। ୪୦ ।।

ଇନ୍ଦ୍ରିୟ , ମନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଛି କାମନାର ବାସସ୍ଥାନ । ଏହିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ଜ୍ଞାନକୁ ଆବୃତ କରି, ଆତ୍ମାକୁ ଭ୍ରମିତ କରିଥାଏ ।

ଇନ୍ଦ୍ରିୟାଣି - ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକ;
ମନଃ-ମନ;
ବୁଦ୍ଧିଃ- ବୁଦ୍ଧି; ଅସ୍ୟ- ଏହାର;
ଅଧିଷ୍ଠାନମ୍ - ବସତିସ୍ଥାନ;
ଉଚ୍ୟତେ- କୁହାଯାଏ;
ଏତୈଃ- ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା;
ବିମୋହୟତି- ମୋହିତ କରେ;
ଏଷଃ - ଏହା;
ଜ୍ଞାନମ୍- ଜ୍ଞାନ; ଆବୃତ୍ୟ - ଆବୃତକରି;
ଦେହିନମ୍- ଶରୀରଧାରୀ ଆତ୍ମା ।

ଯଦା ସଂହରତେ ଚାୟଂ କୂର୍ମୋଽଙ୍ଗାନୀବ ସର୍ବଶଃ ।
ଇନ୍ଦ୍ରିୟାଣୀନ୍ଦ୍ରିୟାର୍ଥେଭ୍ୟସ୍ତସ୍ୟ ପ୍ରଜ୍ଞା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତା ।।୫୮।।

କଚ୍ଛପ ତା'ର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗଙ୍କୁ ନିଜର ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍କୁଚିତ କଲା ପରି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଭୋଗ୍ୟବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜର ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ନିଏ, ସେ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞାନରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଏ ।

ଯଦା-ଯେତେବେଳେ;
ସଂହରତେ-ହଟାଇ ନିଏ;
ଚ- ଏବଂ;
ଅୟଂ-ଏସବୁ ;
କୂର୍ମଃ-କଚ୍ଛପ;
ଅଙ୍ଗାନି-ଅଙ୍ଗସବୁ;
ଇବ-ଯେପରି;
ସର୍ବଶଃ- ସମସ୍ତ;
ଇନ୍ଦ୍ରିୟାଣି-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ;
ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଅର୍ଥେଭ୍ୟ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଭୋଗ୍ୟବସ୍ତୁରୁ;
ତସ୍ୟ-ତା'ର;
ପ୍ରଜ୍ଞା-ଚେତନା;
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତା-ସ୍ଥିତ ।

ସଂକଳ୍ପପ୍ରଭବାନ୍‌କାମାଂସ୍ତ୍ୟକ୍ତ୍ୱା ସର୍ବାନଶେଷତଃ ।
ମନସୈବେନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାମଂ ବିନିୟମ୍ୟ ସମନ୍ତତଃ ।ା୨୪।।

ସଂସାରର ଚିନ୍ତନରେ ଜାତ ସମସ୍ତ କାମନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ତ୍ୟାଗ କରି, ବ୍ୟକ୍ତି ମନ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ସମସ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ସର୍ବତୋ ଭାବରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିବା ଉଚିତ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୬ ଶ୍ଳୋକ ୨୪

ସଂକଳ୍ପ- ପ୍ରତିଜ୍ଞା;
ପ୍ରଭବାନ୍ - ଜାତ;
କାମାନ୍ - କାମନା;
ତ୍ୟକ୍ତ୍ୱା- ତ୍ୟାଗକରି;
ସର୍ବାନ୍ - ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର;
ଅଶେଷତଃ - ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ;
ମନସା -ମନରେ;
ଏବ -ନିଶ୍ଚିତଭାବେ;
ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାମଂ -ସମସ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କୁ;
ବିନିୟମ୍ୟ -ସଂଯତ କରି;
ସମନ୍ତତଃ -ସବୁଦିଗରୁ

ମାନବ ଶରୀରରେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ (ଜ୍ଞାନେଦ୍ରିୟ) କ'ଣ?

ଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଏକତ୍ରିତ କରୁଥିବା ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ କୁହାଯାଏ | ଏହି ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ବାହ୍ୟ ଜଗତ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆମର ପରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି |

ପାଞ୍ଚ ଜ୍ଞ୍ୟାନେଦ୍ରିୟ ହେଲେ :

- **କାନ (ଶ୍ରୋତ୍ର)**: ଶ୍ରବଣ ସୂଚନା ଶୁଣିବା ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ |
- **ଚର୍ମ (ତ୍ୱାକ)**: ଆମକୁ ସ୍ପର୍ଶ, ତାପମାତ୍ରା ଏବଂ ଗଠନ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରେ |
- **ଆଖି (ଚକ୍ଷୁ):** ଆଲୋକ ଏବଂ ରଙ୍ଗର ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ଧାରଣାକୁ ସହଜ କରେ |
- **ଭାଷା (ରସାନ):** ସ୍ୱାଦ ଧାରଣାରେ ଜଡିତ |
- **ନାକ (ଘ୍ରାନ):** ଆମକୁ ସୂଂଗିବା ରେ ସହାୟତା କରେ

ମାନବ ଶରୀରରେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ (କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ) କ'ଣ?

କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ହେଉଛି କାର୍ଯ୍ୟକରି ଅଙ୍ଗର ସମାହାର | ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ତଥ୍ୟର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ଶାରୀରିକ କର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଦାୟୀ |

ପାଞ୍ଚଟି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ହେଲେ :

- **ବାକ୍ (ବକ୍ତବ୍ୟ):** କଥା-ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ଦାୟୀ |
- **ପାଣି (ହାତ):** ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଧରିବା ଏବଂ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ |
- **ପାଦ(ଗୋଡ):**ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଗତି କରିବାରେ ଜଡିତ |
- **ପାୟୁ (ବହିଷ୍କୃତ ଅଙ୍ଗ):** ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ବିଲୋପ ପାଇଁ ଦାୟୀ |
- **ଉପସ୍ତା (ପ୍ରଜନନ ଅଙ୍ଗ):** ପ୍ରଜନନ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଜଡିତ |

ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁନାହଁ, ତେବେ କ'ଣ ହେବ?

ସର୍ବୋପରି ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି, କାମନା ହେଉଛି କ୍ରୋଧର କାରଣ। ଏହା ପାପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସର୍ବଗ୍ରାସକାରୀ, ଦୁନିଆର ଶତ୍ରୁ ବୋଲି ଜାଣ। ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ଏହି ଚିରାଚରିତ ଶତ୍ରୁ 'କାମନା' ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇଯାଏ, ଯାହା କେବେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏ ନାହିଁ | ଇନ୍ଦ୍ରିୟ, ମନ, ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି, କାମନାର ପ୍ରଜନନ କ୍ଷେତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯାଏ | ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବ୍ୟକ୍ତି ର ଜ୍ଞାନକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଥାଏ ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ ଭ୍ରମିତ କରେ | ତେଣୁ, ଆରମ୍ଭରେ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ଆଣ ଏବଂ କାମନା ରୂପକ ଶତ୍ରୁକୁ ଦମନ କର |

ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବେ?

ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର କାମନା ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ | ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ କଇଁଛମାନେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଗୁଡିକୁ ନିଜ ଭିତରକୁ ଟାଣି ନିଅନ୍ତି। କାମନା ଜ୍ଞାନକୁ ବିନାଶ କରେ ଏହା ଜାଣିବା ପରେ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଯୋଗ ସାହାଯ୍ୟରେ ସାଂସାରିକ ଭୋଗରୁ ନିଜର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରନ୍ତି | ବୁଦ୍ଧିରେ ଦୃଢ ନିଶ୍ଚୟ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ଠା ସହିତ ମନ ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥିର ରହିବ |

ମନ

ଶ୍ରୀ ଭଗବାନୁବାଚ
ଅସଂଶୟଂ ମହାବାହୋ ମନୋଦୁର୍ନିଗ୍ରହଂ ଚଳମ୍ ।
ଅଭ୍ୟାସେନ ତୁ କୌନ୍ତେୟ ବୈରାଗ୍ୟେଣ ଚ ଗୃହ୍ୟତେ ।।୩୫।।

ହେ ଅର୍ଜୁନ ,ନିଃସନ୍ଦେହ ମନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚଂଚଳ ,ଏହା କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ । କିନ୍ତୁ ବାରମ୍ବାର ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ବୈରାଗ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିହେବ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୬ ଶ୍ଳୋକ ୩୫

ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ ଉବାଚ - ପରମପୁରୁଷ ଭଗବାନ କହିଲେ:
ଅସଂଶୟଂ - ନିଃସନ୍ଦେହ ଭାବରେ;
ମହାବାହୋ - ହେ ପରମଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅର୍ଜୁନ;
ମନଃ- ମନ;
ଦୁର୍ନିଗ୍ରହଂ -ଦମନ କରିବା କଷ୍ଟ;
ଚଳମ୍ -ଅସ୍ଥିର;
ଅଭ୍ୟାସେନ - ଅଭ୍ୟାସଦ୍ୱାରା;
ତୁ-କିନ୍ତୁ;
କୌନ୍ତେୟ - ହେ କୁନ୍ତିପୁତ୍ର;
ବୈରାଗ୍ୟେଣ - ବୈରାଗ୍ୟଦ୍ୱାରା;
ଚ-ଏବଂ;
ଗୃହ୍ୟତେ - ସଂଯତ କରାଯାଇପାରେ ।

ବନ୍ଧୁରାତ୍ମାତ୍ମନସ୍ତସ୍ୟ ଯେନାତ୍ମୈବାତ୍ମନା ଜିତଃ ।
ଅନାତ୍ମନସ୍ତୁ ଶତ୍ରୁତ୍ୱେ ବର୍ତେ ତାତ୍ମୈବ ଶତ୍ରୁବତ୍ ।।୬।।

ଯିଏ ମନକୁ ଜୟ କରିପାରିଛି, ମନ ତାର ବନ୍ଧୁ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ସେପରି କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନ ଏକ ଶତ୍ରୁ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୬ ଶ୍ଲୋକ ୬

ବନ୍ଧୁଃ - ବନ୍ଧୁ;
ଆତ୍ମା-ମନ;
ଆତ୍ମନଃ - ଜୀବର;
ତସ୍ୟ - ତାହାର;
ଯେନ-ଯାହାଦ୍ୱାରା; ଆତ୍ମା-ମନ;
ଏବ- ନିଶ୍ଚିତଭାବେ; ଆତ୍ମନା-ଜୀବଦ୍ୱାରା;
ଜିତଃ - ଜୟ କରି;
ଅନାତ୍ମନଃ - ଯାହାର ମନ ଅସଂଯତ;
ତୁ-କିନ୍ତୁ; ଶତ୍ରୁତ୍ୱେ - ଶତ୍ରୁ ପାଇଁ;
ବର୍ତେତ - ରହେ;
ଆତ୍ମାଏବ - ସେହି ମନ;
ଶତ୍ରୁବତ୍ - ଶତ୍ରୁପରି ।

ଶନୈଃ ଶନୈରୁପରମେଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ୍ୟା ଧୃତିଗୃହୀତୟା ।
ଆତ୍ମସଂସ୍ଥଂ ମନଃ କୃତ୍ୱା ନ କିଞ୍ଚିଦପି ଚିନ୍ତୟେତ୍ ।।୨୫।।

କ୍ରମଶଃ ଧୀର ଓ ଅବିଚଳିତ ଭାବେ, ବୁଦ୍ଧିର ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟ ଦ୍ୱାରା, ମନ କେବଳ ଭଗବାନଙ୍କଠାରେ ସ୍ଥିର ରହିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଚିନ୍ତନ କରିବ ନାହିଁ ।

ଶନୈଃ ଶନୈଃ - କ୍ରମଶଃ;

ଉପରମେତ୍ - ଶାନ୍ତହେବା;

ବୃଦ୍ଧ୍ୟା- ବୁଦ୍ଧିବଳରେ;

ଧୃତି-ଗୃହୀତୟା - ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ;

ଆତ୍ମ-ସଂସ୍ଥଂ -ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଠାରେ ସ୍ଥିର;

ମନଃ -ମନ;

କୃତ୍ୱା -କରି; ନ-ନୁହେଁ;

କିଞ୍ଚିତ୍ -ଅନ୍ୟ କିଛି;

ଅପି -ମଧ୍ୟ;

ଚିନ୍ତୟେତ୍ - ଚିନ୍ତାକରି ।

ମନର ପ୍ରକୃତି କ'ଣ?

ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ ପୃଥିବୀରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ୫ ମିନିଟ୍ ସମୟ ନିଏ | କିନ୍ତୁ କିଛି କ୍ଷଣ ମଧ୍ୟରେ, ମନ ନିଜର ଚିନ୍ତାଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିପାରେ |

ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଲେ,
ମନ ବହୁତ ଚଂଚଳ ଅଟେ ।କିନ୍ତୁ ମନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଶୀଳ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ।ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମନକୁ ଜୟ କରି ପାରିଛି ,ମନ ତାର ମିତ୍ର ଅଟେ ଏବଂ ଯିଏ ମନକୁ ଜୟ କରି ପାରିନାହିଁ ,ମନ ତାପାଇଁ ଏକ ଭୟାନକ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ ।

ମନ ପରି ଏକ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ ପୃଥିବୀ ଜୟ କରିବା ସମ୍ଭବ ।କିନ୍ତୁ ମନ ପରି ଏକ ଶତ୍ରୁ ରହିଲେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିବା ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ କର ହୋଇପଡେ ।

ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର !

ମନ ବହୁତ ଧୃତ ଏବଂ ଚଞ୍ଚଳ ଅଟେ | ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ବୈରାଗ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ଧ୍ୟାନର ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ଭାରତର ପୁରାତନ ମୁନି ଋଷିମାନେ ମନ କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରେ କରିଥିଲେ । ଧ୍ୟାନ ର ପ୍ରକ୍ରିୟା :

- ଭୂମି ଉପରେ ଏକ ଆସନ ପକାଅ
- ପାଦ ଦ୍ୱୟକୁ ଛନ୍ଦି ବସ
- ଦୁଇ ଆଖିର ମଝିରେ ଧ୍ୟାନ ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ କର (ଆଜ୍ଞା ଚକ୍ରରେ)

ଧୀରେ ଧୀରେ ଅଭ୍ୟାସ କରି ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ସ୍ଥିର କର । କ୍ରମଶଃ ଧୀର ଓ ଅବିଚଳିତ ଭାବେ, ବୁଦ୍ଧିର ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟ ଦ୍ୱାରା, ମନ କେବଳ ଭଗବାନଙ୍କଠାରେ ସ୍ଥିର ରହିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଚିନ୍ତନ କରିବ ନାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧି

ଦୁଃଖେଷ୍ୱନୁଦ୍‌ବିଗ୍ନମନାଃ ସୁଖେଷୁ ବିଗତସ୍ପୃହଃ ।
ବୀତରାଗଭୟକ୍ରୋଧଃ ସ୍ଥିତଧୀର୍ମୁନିରୁଚ୍ୟତେ ।।୫୬।।

ଯିଏ ଦୁଃଖ ରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡେ ନାହିଁ ଏବଂ ସୁଖରେ ଅତି ଉତ୍ସାହିତ ହୁଏ ନାହିଁ , ଯାହାର ଆସକ୍ତି ,ଭୟ ,କ୍ରୋଧ ଦୂର ହୋଇ ଯାଇଛି ,ସେହି ସ୍ଥିତପ୍ରଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତି କୁ ମୁନି କୁହାଯାଏ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨ ଶ୍ଳୋକ ୫୬

ଦୁଃଖେଷୁ-ଦୁଃଖରେ;

ଅନୁଦ୍‌ବିଗ୍ନ ମନାଃ- ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ନ ହୋଇ;

ସୁଖେଷୁ-ସୁଖରେ ;

ବିଗତସ୍ପୃହଃ- ଅତ୍ୟଧିକ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ ନକରି;

ବୀତ-ମୁକ୍ତ; ରାଗ-ଆସକ୍ତି;

ଭୟ୍-ଭୟ୍; କ୍ରୋଧଃ-କ୍ରୋଧ;

ସ୍ଥିତଧୀଃ- ସ୍ଥିର ବୁଦ୍ଧି;

ମୁନିଃ-ମୁନି (ମନନଶୀଳ);

ଉଚ୍ୟତେ- କୁହାଯାଏ ।

ପ୍ରବୃତ୍ତିଂ ଚ ନିବୃତ୍ତିଂ ଚ କାର୍ଯ୍ୟାକାର୍ଯ୍ୟେ ଭୟାଭୟେ ।
ବନ୍ଧଂ ମୋକ୍ଷଂ ଚ ଯା ବେତ୍ତି ବୁଦ୍ଧିଃ ସା ପାର୍ଥ ସାତ୍ତ୍ୱିକୀ ।।୩୦।।

କର୍ମ ଏବଂ କର୍ମ ତ୍ୟାଗ , କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ, କାହାକୁ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ କାହାକୁ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କିଏ ବନ୍ଧନ କାରକ ଏବଂ ମୁକ୍ତି ଦାୟିନୀ - ଏସବୁର ବିଚାର ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧି କରିପାରେ, ତାହା ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣୀ ବୁଦ୍ଧି ଅଟେ ।

ପ୍ରବୃତ୍ତିଂ-କର୍ମ;
ଚ-ଏବଂ;
ନିବୃତ୍ତିଂ-କର୍ମତ୍ୟାଗ;
ଚ -ଏବଂ;
କାର୍ଯ୍ୟ-ଉଚିତ୍ କର୍ମ; ଅକାର୍ଯ୍ୟେ-ଅନୁଚିତ୍ କର୍ମ;
ଭୟ-ଭୟ; ଅଭୟେ-ଭୟହୀନତା;
ବନ୍ଧଂ-ବନ୍ଧନକାରକ;
ମୋକ୍ଷଂ-ମୋକ୍ଷଦାୟୀ;
ଚ -ଏବଂ; ଯା-ଯାହା; ବେତ୍ତି-ଜାଣେ;
ବୁଦ୍ଧିଃ-ବୁଦ୍ଧି; ସା-ତାହା;
ପାର୍ଥ- ହେ ପୃଥାପୁତ୍ର;
ସାତ୍ତ୍ୱିକୀ-ସାତ୍ତ୍ୱିକ ।

ବୁଦ୍ଧିର ସଠିକ୍ ବ୍ୟବହାର?

ପୁରାତନ କାଳରୁ ବୁଦ୍ଧି ଏକ ଚର୍ଚ୍ଚାର ବିଷୟ ରହିଛି | ବୁଦ୍ଧିର ସଠିକ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ମାନବିକତା ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ଉଚ୍ଚତାରେ ପହଞ୍ଚିଛି | ବୁଦ୍ଧିର ଭୁଲ ବ୍ୟବହାର ପୃଥିବୀରେ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ସୃଷ୍ଟିକରିଛି | ବୁଦ୍ଧିର କିପରି ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ତାହାର ଏକ ଉଦାହରଣ ଏଠାରେ ଅଛି:

ତୁମେ ଥଣ୍ଡା ଶୀତ ରାତିରେ ଘରେ ବସିଛ, ଗଛଗୁଡ଼ିକ ପତ୍ର ହରାଉଛନ୍ତି, ହଠାତ୍ ତୁମେ କିଛି ଆଇସ୍କ୍ରିମ୍ ଖାଇବାକୁ ଚାଇଛାହେଲା | ଏହା ତୁମର ମନର ଇଚ୍ଛା | ଯେତେବେଳେ ମନ କିଛି ଚାହେଁ, ତାହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାପାଇଁ ବୁଦ୍ଧିକୁ ସ୍ମରଣ କରେ |

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଇଟି ଉପାୟ ଅଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ:

ବୁଦ୍ଧିର ବ୍ୟବହାର କରି ବ୍ୟକ୍ତି ଶୀତଦିନ ରାତିରେ ଦୋକାନକୁ ଯାଇ ଥଣ୍ଡା ଆଇସକ୍ରିମ୍ ଖାଇବା ପାଇଁ ଏକ ଉପାୟ ଖୋଜିବେ, ଯାହା ପରଦିନ ସେ ଅସୁସ୍ଥ ହେବାର ବହୁତ ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ |

ଦ୍ୱିତୀୟତ, ବୁଦ୍ଧି , ପ୍ରକୃତରେ ଠିକ୍ କ'ଣ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବ ଏବଂ ରାତିରେ ଆଇସ୍କ୍ରିମ୍ ନଖାଇବାକୁ ମନକୁ ବୁଝାଇବ, କାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇପାରେ | ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେ ଆଜି ରାତ୍ରି ଭୋଜନ କରି ଏବଂ ଆସନ୍ତାକାଲି ଆଇସକ୍ରିମ୍ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ | ଅଧିକନ୍ତୁ, ତୁମେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ |

ଆଶା

ନୈନଂ ଛିନ୍ଦନ୍ତି ଶସ୍ତ୍ରାଣି ନୈନଂ ଦହତି ପାବକଃ ।
ନ ଚୈନଂ କ୍ଲେଦୟନ୍ତ୍ୟାପୋ ନ ଶୋଷୟତି ମାରୁତଃ ।।
୨୩।।

ଆତ୍ମାକୁ ଅସ୍ତ୍ର କାଟି ପାରିବ ନାହିଁ, ଅଗ୍ନି ଜଳାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଜଳ ଏହାକୁ ଓଦା କରି ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ବାୟୁ ଏହାକୁ ଶୁଖାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨ ଶ୍ଳୋକ ୨୩

ନ-ନୁହେଁ;
ଏନଂ-ଏହି ଆତ୍ମାକୁ;
ଛିନ୍ଦନ୍ତି- ଛିନ୍ନ କରିପାରେ;
ଶସ୍ତ୍ରାଣି- ସମସ୍ତ ଶସ୍ତ୍ର;
ନ-ନୁହେଁ; ଏନଂ- ଏ ଆତ୍ମାକୁ;
ଦହତି-ଦହନ କରିପାରେ;
ପାବକ-ଅଗ୍ନି;
ନ-ନୁହେଁ; ଚ-ଏବଂ; ଏନଂ-ଏହି ଆତ୍ମାକୁ;
କ୍ଲେଦୟନ୍ତି-ଆର୍ଦ୍ର କରେ;
ଆପଃ-ଜଳ;
ନ-ନୁହେଁ;
ଶୋଷୟତି- ଶୁଷ୍କ କରେ;
ମାରୁତଃ-ବାୟୁ (ପବନ) ।

ଇନ୍ଦ୍ରିୟାଣି ପରାଣ୍ୟାହୁରିନ୍ଦ୍ରିୟେଭ୍ୟଃ ପରଂ ମନଃ ।
ମନସସ୍ତୁ ପରା ବୁଦ୍ଧିର୍ଯୋ ବୁଦ୍ଧେଃ ପରତସ୍ତୁ ସଃ ।। ୪୨ ।।

ଶରୀର ଅପେକ୍ଷା ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ,ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଠାରୁ
ମନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ,ମନ ଠାରୁ ବୁଦ୍ଧି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ଠାରୁ
ଯିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେ ହେଉଛି ଆତ୍ମା ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୩ ଶ୍ଲୋକ ୪୨

ଇନ୍ଦ୍ରିୟାଣି - ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକ;

ପରାଣି - ଉନ୍ନତତର;

ଆହୁଃ-କୁହାଯାଏ;

ଇନ୍ଦ୍ରିୟେଭ୍ୟଃ- ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ;

ପରଂ- ଉନ୍ନତ;

ମନଃ-ମନ;

ମନସଃ - ମନଠାରୁ ଅଧିକ;

ତୁ - ମଧ;

ପରା- ଉନ୍ନତର;

ବୁଦ୍ଧିଃ- ବୁଦ୍ଧି; ଯଃ- ଯେ;

ବୁଦ୍ଧେଃ - ବୁଦ୍ଧି ଅପେକ୍ଷା;

ପରତଃ- ଉନ୍ନତତର; ତୁ - କିନ୍ତୁ;

ସଃ - ସେ । (ଆତ୍ମା) ।

ଦେହିନୋଽସ୍ମିନ୍ଯଥା ଦେହେ କୌମାରଂ ଯୌବନଂ ଜରା ।
ତଥା ଦେହାନ୍ତରପ୍ରାପ୍ତିର୍ଧୀରସ୍ତତ୍ର ନ ମୁହ୍ୟତି ।।୧୩।।

ଯେପରି ମାନବ ଶରୀର କୌମାର,ଯୌବନ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ଦେଇ ଗତିକରେ ,ସେହିପରି ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆତ୍ମା ନୂତନ ଶରୀର ପ୍ରାପ୍ତ କରେ , ଧୀର(ବୁଦ୍ଧିମାନ) ବ୍ୟକ୍ତି ସେଥିରେ ମୋହଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଦେହିନଃ- ଦେହୀର;
ଅସ୍ମିନ୍- ଏଥିରେ;
ଯଥା-ଯେପରି;
ଦେହେ-ଦେହରେ;
କୌମାରଂ-ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥା;
ଯୌବନଂ-ଯୌବନ;
ଜରା-ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା;
ତଥା-ସେହିପରି;
ଦେହାନ୍ତର- ଦେହାନ୍ତର; ପ୍ରାପ୍ତିଃ-ପ୍ରାପ୍ତି;
ଧୀରଃ-ଜ୍ଞାନୀ; ତତ୍ର-ସେଥିରେ;
ନ ମୁହ୍ୟତି- ମୁହ୍ୟମାନ ହୁଏନାହିଁ ।

ଆତ୍ମା କ'ଣ?

ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଏକ ଅଂଶ ଯାହା ଅହଙ୍କାରର ଜନ୍ମ ହେତୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଭୁଲି ଯାଇଛି | ଭଗବାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିର ହୃଦୟଙ୍ଗମ ହେଉଛି "ଆହମ୍ ବ୍ରହ୍ମାସ୍ମି" ର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ |

ଆତ୍ମାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କର !!

ଆତ୍ମାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାବା ଆବଶ୍ୟକ:

- ପ୍ରଥମେ, ତୁମକୁ ନଶ୍ୱର ଶରୀରକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ |
- ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ |
- ମନକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ |
- ବୁଦ୍ଧିକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ |

ଏହା ପରେ ହିଁ ତୁମେ ଆତ୍ମାର ମହତ୍ୱ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ |

ଆତ୍ମାର ଯାତ୍ରା!

ଜନ୍ମ ଠାରୁ କୌମାର, ଯୌବନ, ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏହି ନଶ୍ୱର ଶରୀର ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଦେଇ ଗତି କରେ | ସେହିଭଳି, ବ୍ୟକ୍ତିର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆତ୍ମା ଏକ ନୂତନ ଶରୀର ପାଇଥାଏ | ଜୀବନର ଅନ୍ତିମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଯେପରି ମୃତ୍ୟୁ, ଆତ୍ମାର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ହେବା |

ପରମାତ୍ମା

ଓଁ ତତ୍ସଦିତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶୋ ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତ୍ରିବିଧଃ ସ୍ମୃତଃ ।
ବ୍ରାହ୍ମଣାସ୍ତେନ ବେଦାଶ୍ଚ ଯଜ୍ଞାଶ୍ଚ ବିହିତାଃ ପୁରା ।।୨୩।।

ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ "ଓଁ ତତ୍ ସତ୍" ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ କଥିତ। ସେଥିରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଶାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଯଜ୍ଞ ସବୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭ ଶ୍ଳୋକ ୨୩

ଓଁ-ତତ୍-ସତ୍ -ଶବ୍ଦ ଯାହା ଦିବ୍ୟତାର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ;

ଇତି -ତାହା;

ନିର୍ଦ୍ଦେଶଃ -ପ୍ରତୀକ;

ବ୍ରହ୍ମଣଃ -ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର;

ତ୍ରିବିଧଃ - ତିନିପ୍ରକାର;

ସ୍ମୃତଃ - କଥିତ;

ବ୍ରାହ୍ମଣାଃ - ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ;

ତେନ -ତାଙ୍କ ଠାରୁ;

ବେଦାଃ - ବେଦଶାସ୍ତ୍ର;

ଚ-ଏବଂ;

ଯଜ୍ଞାଃ -ଯଜ୍ଞ; ଚ-ଏବଂ;

ବିହିତାଃ -ଆସିଛନ୍ତି;

ପୁରା-ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ।

ଯଦା ଯଦା ହି ଧର୍ମସ୍ୟ ଗ୍ଲାନିର୍ଭବତି ଭାରତ ।
ଅଭ୍ୟୁତ୍‌ଥାନମଧର୍ମସ୍ୟ ତଦାତ୍ମାନଂ ସୃଜାମ୍ୟହମ୍ ।।୭।।
ପରିତ୍ରାଣାୟ ସାଧୂନାଂ ବିନାଶାୟ ଚ ଦୁଷ୍କୃତାମ୍ ।
ଧର୍ମସଂସ୍ଥାପନାର୍ଥାୟ ସମ୍ଭବାମି ଯୁଗେ ଯୁଗେ ।।୮।।

ଯେବେ ଯେବେ ଭାରତ ବର୍ଷ ରେ ଧର୍ମ ର ଗ୍ଲାନି ହୁଏ ଏବଂ ଅଧର୍ମ ର ଅଭ୍ୟୁତଥାନ ହୁଏ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ (ପରମାତ୍ମା) ପୃଥିବୀ ରେ ଅବତରଣ କରେ ସାଧୁ ତଥା ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ନିମିତ୍ତ ଏବଂ ପାପୀମାନଙ୍କର ବିନାଶ ନିମିତ୍ତ , ଧର୍ମ ସଂସ୍ଥାପନା ହେତୁ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଅବତରଣ କରେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪ ଶ୍ଳୋକ ୭,୮

ଯଦା -ଯେତେବେଳେ; ଯଦା -ଯେଉଁଠାରେ; ହି -ବାସ୍ତବରେ; ଧର୍ମସ୍ୟ - ଧର୍ମର; ଗ୍ଲାନିଃ -ହ୍ରାସ; ଭବତି -ହୁଏ; ଭାରତ-ହେ ଭରତ ବଂଶଜ; ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥାନଂ -ଅଭ୍ୟୁଥାନ; ଅଧର୍ମସ୍ୟ - ଅଧର୍ମର; ତଦା- ସେତେବେଳେ; ଆତ୍ମାନଂ- ନିଜେ; ସୃଜାମି - ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ; ଅହଂ -ମୁଁ ।ପରିତ୍ରାଣାୟ -ରକ୍ଷା କରିବାକୁ; ସାଧୁନାଂ - ସାଧୁମାନଙ୍କୁ; ବିନାଶାୟ - ବିନାଶ କରିବାକୁ; ଚ -ଏବଂ; ଦୁଷ୍କୃତାମ୍ - ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର; ଧର୍ମ -ଚିରନ୍ତନ ଧର୍ମ; ସଂସ୍ଥାପନ ଅର୍ଥାୟ -ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ; ସମ୍ଭବାମି -ମୁଁ ଆବିର୍ଭୂତ ହୁଏ; ଯୁଗେ ଯୁଗେ - ଯୁଗେ ଯୁଗେ ।

ଯଥାକାଶସ୍ଥିତୋ ନିତ୍ୟଂ ବାୟୁଃ ସର୍ବତ୍ରଗୋ ମହାନ୍ ।
ତଥା ସର୍ବାଣି ଭୂତାନି ମତ୍‌ସ୍ଥାନୀତ୍ୟୁପଧାରୟ ।।୬।।

ଯେପରି ସର୍ବଦା ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରବାହିତ ବାୟୁ ଆକାଶରେ ସ୍ଥିତ ,ସେହିପରି ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକର ଯେ ସମସ୍ତ ଜୀବସମୁଦାୟ ମୋ ଠାରେ ସ୍ଥିତ ଅଟନ୍ତି ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୯ ଶ୍ଳୋକ ୬

ଯଥା - ଯେପରି ଭାବରେ;
ଆକାଶ-ସ୍ଥିତଃ - ଆକାଶରେ ସ୍ଥିତ;
ନିତ୍ୟଂ - ସର୍ବଦା ବାୟୁଃ - ବାୟୁ;
ସର୍ବତ୍ର ଗଃ - ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରବାହମାନ;
ମହାନ୍ - ମହାନ;
ତଥା - ସେହିପରି;
ସର୍ବାଣି ଭୂତାନି- ସମସ୍ତ ଜୀବ;
ମତ୍-ସ୍ଥାନି - ମୋ'ଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ;
ଇତି - ଏହିପରି;
ଉପଧାରୟ - ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକର ।

ଯିଏ ସର୍ବୋପରି ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି (ପରମାତ୍ମା)?

ସର୍ବୋପରି ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି, ଦିବ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ସତ୍ତାକୁ 'ବ୍ରାହ୍ମ' କୁହାଯାଏ। ସର୍ବୋପରି ପ୍ରଭୁ ଓଁ, ତତ, ସତ ସଂକେତଦ୍ୱାରା ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରୁ ସବୁକିଛି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି |

ଓଁ , ତତ୍, ସତ୍ ?

ବୈଦିକ ପଣ୍ଡିତମାନେ ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞ , ଦାନ , ଏବଂ ପ୍ରୟଶ୍ଚିତରେ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ "ଓଁ" ଶବ୍ଦର ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି |

ବସ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜିନିଷରୁ (ଧନ,ସମ୍ପତିଇତ୍ୟାଦି) ସ୍ୱାଧୀନତା ଚାହୁଁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି “ତତ୍” ଶବ୍ଦର ଉଚ୍ଚାରଣ କରନ୍ତି |

"ସତ୍" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅନନ୍ତ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଏବଂ ଉତ୍ତମତା | ଏହା ଏକ ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ | ଯଜ୍ଞ, ଅନୁତାପ ଏବଂ ପରୋପକାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ "ସତ୍ " ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି | ଏହିପରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ "ସତ୍ କୁହାଯାଏ |

ସର୍ବୋପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅବତାର !!

ସତ୍ୟ ଯୁଗ:

- ମତ୍ସ୍ୟ
- କୁର୍ମ
- ବରାହ
- ନରସିଂହ

ତ୍ରେତୟା ଯୁଗ:

- ବାମନ
- ପର୍ଶୁରାମ
- ରାମ

ଦ୍ୱାପର ଯୁଗ :

- କୃଷ୍ଣ
- ବୁଦ୍ଧ

କଳୀ ଯୁଗ:

- କଳ୍କୀ

ଭକ୍ତି

अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ।

ଅପି ଚେତ୍‌ସୁଦୁରାଚାରୋ ଭଜତେ ମାମନନ୍ୟଭାକ୍ ।
ସାଧୁରେବ ସ ମନ୍ତବ୍ୟଃ ସମ୍ୟଗ୍‌ବ୍ୟବସିତୋ ହି ସଃ ।।୩୦।।

ଯଦି ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁରାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନନ୍ୟ ଭକ୍ତି ସହକାରେ ମୋର ପୂଜା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସାଧୁଭବରେ ବିବେଚିତ ହେବେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୯ ଶ୍ଳୋକ ୩୦

ଅପି - ଏପରି କି;
ଚେତ୍ - ଯଦିଓ;
ସୁଦୁରାଚାରଃ - ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁରାଚାରୀ;
ଭଜତେ - ଭଜନ କରେ,
ଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସେବାରେ ଲାଗି ରହେ;
ମାଂ- ମୋତେ;
ଅନନ୍ୟଭାକ୍ - ଐକାନ୍ତିକ ଭାବରେ;
ସାଧୁଃ - ସାଧୁ;
ଏବ - ନିଶ୍ଚିତଭାବରେ;
ସଃ - ସେ; ମନ୍ତବ୍ୟଃ - ବିବେଚିତ ହେବ;
ସମ୍ୟକ୍ - ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ;
ବ୍ୟବସିତଃ - ଅବସ୍ଥିତ;
ହି - ନିଶ୍ଚିତରୂପେ; ସଃ - ସେ ।

ଯ ଇମଂ ପରମଂ ଗୁହ୍ୟଂ ମଭକ୍ତେଷ୍ୱଭିଧାସ୍ୟତି ।
ଭକ୍ତିଂ ମୟି ପରାଂ କୃତ୍ୱା ମାମେବୈଷ୍ୟତ୍ୟସଂଶୟଃ ।।୬୮।।

ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଗୁଢ଼ତମ ଜ୍ଞାନ ମୋର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭକ୍ତି କରନ୍ତି । ନିଃସନ୍ଦେହ ଭାବରେ ସେମାନେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୮ ଶ୍ଲୋକ ୬୮

ଯଃ-ଯିଏ;

ଇଦଂ-ଏହି;

ପରମଂ-ଶ୍ରେଷ୍ଠ;

ଗୁହ୍ୟଂ-ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ;

ମତ୍-ଭକ୍ତେଷୁ -ମୋର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ;

ଅଭିଧାସ୍ୟତି-ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ;

ଭକ୍ତିଂ-ଭକ୍ତି; ମୟି-ମୋ’ଠାରେ;

ପରାଂ-ପରମ; କୃତ୍ୱା- କରି;

ମାଂ-ମୋ ପାଖକୁ; ଏବ-ନିଶ୍ଚିତଭାବେ;

ଏଷ୍ୟତି-ଆସେ;

ଅସଂଶୟଃ -ନିଃସନ୍ଦେହ ଭାବରେ ।

ଭକ୍ତି କ'ଣ?

ସାଂସାରିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ସହିତ ପରମାତ୍ମା ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ ହେବା ହିଁ ଭକ୍ତି ଅଟେ । ଯଦି ଜଣେ ପାପୀ ବ୍ୟକ୍ତି ହୃଦୟ ସହିତ ଭଗବାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରେ, ତେବେ ସେ ଜଣେ ଭକ୍ତ ଭାବରେ ପରିଗଣିତ ହେବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବାହିଁ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତି ।

କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କିପରି ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବେ?

ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ: ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଲୋକମାନେ ମୋ ନିକଟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରନ୍ତି, ମୁଁ ସେହିଭାବରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରେ | ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋତେ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି, ସେ ମୋ ପାଇଁ ସୁଦାମା | ଗୁରୁଭାବରେ ଦେଖିଲେ, ସେ ମୋ ପାଇଁ ଅର୍ଜୁନ | ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଭାବରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରେ | ଯେଉଁ ରୂପରେ ସେମାନେ ମୋତେ ଉପାସନା କରନ୍ତି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରେ |

କୃଷ୍ଣଙ୍କର ପ୍ରିୟ?

ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବଦ୍ ଗୀତାର ଶୁଦ୍ଧ ପବିତ୍ର ଜ୍ଞାନକୁ ମୋର ଭକ୍ତ (ସନ୍ଧାନକାରୀ) ମାନଙ୍କ ସହ ବାଣ୍ଟନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି | କୌଣସି ମଣିଷ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମୋର ଅଧିକ ସେବା କରନ୍ତି ନାହିଁ | ଏହି ଦୁନିଆରେ କେହି ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମୋ ପାଇଁ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ନୁହଁନ୍ତି |

ସେହିଭଳି କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ?

ଜ୍ଞାନ ଯୋଗ :
ଯେଉଁମାନେ ବସ୍ତୁ ଭୋଗରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଆନନ୍ଦିତ ନୁହଁନ୍ତି କିମ୍ବା ସାଂସାରିକ ଦୁଃଖରେ ବିଚଳିତ ନୁହଁନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଉଭୟ ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋ ପାଇଁ ଅତି ପ୍ରିୟ |

କର୍ମ ଯୋଗ:
ଯେଉଁମାନେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ନ ହୋଇ ଯାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି |

ଭକ୍ତ ଯୋଗ:
ଯାହାର ବୁଦ୍ଧି ମୋ ଉପରେ ଦୃଢ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମୋ ପ୍ରତି ଭକ୍ତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୋ ପାଇଁ ଅତି ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି |

ମୁକ୍ତି

ସର୍ବଧର୍ମାନ୍‌ପରିତ୍ୟଜ୍ୟ ମାମେକଂ ଶରଣଂ ବ୍ରଜ ।
ଅହଂ ତ୍ୱାଂ ସର୍ବପାପେଭ୍ୟୋ ମୋକ୍ଷୟିଷ୍ୟାମି ମା ଶୁଚଃ ।।୬୬।।

ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରି ମୋର ସାରଣକୁ ଆସ । ମୁଁ ତୁମକୁ ସମସ୍ତ ପାପ ର ଫଳ ରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବୀ ।ଏଥିରେ କିଛି ଭୟ୍ କରିବାର ନାହିଁ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୮ ଶ୍ଲୋକ ୬୬

ସର୍ବଧର୍ମାନ୍-ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଧର୍ମ;
ପରିତ୍ୟଜ୍ୟ-ପରିତ୍ୟାଗ କରି;
ମାଂ-ମୋତେ;
ଏକଂ-କେବଳ;
ଶରଣଂ-ଶରଣ;
ବ୍ରଜ-ନିଅ;
ଅହଂ-ମୁଁ; ତ୍ୱାଂ-ତୁମକୁ;
ସର୍ବ-ସମସ୍ତ;
ପାପେଭ୍ୟଃ-ପାପକର୍ମର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରୁ;
ମୋକ୍ଷୟିଷ୍ୟାମି-ମୁକ୍ତ କରିବି;
ମା ଶୁଚଃ-ଭୟ କରନାହିଁ ।

ମନ୍ମନା ଭବ ମଦ୍ଭକ୍ତୋ ମଦ୍ୟାଜୀ ମାଂ ନମସ୍କୁରୁ ।
ମାମେବୈଷ୍ୟସି ସତ୍ୟଂ ତେ ପ୍ରତିଜାନେ ପ୍ରିୟୋଽସି ମେ ।।
୬୫।।

ସର୍ବଦା ମୋର ସ୍ମରଣ କର, ମୋର ଭକ୍ତି କର, ମୋର ଉପାସନା କର ଏବଂ ମୋତେ ପ୍ରଣାମ କର । ଏହିପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବ । ଏହା ମୋର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅଟେ, କାରଣ ତୁମେ ମୋର ଅତି ପ୍ରିୟ ଅଟ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୮ ଶ୍ଲୋକ ୬୫

ମତ୍ ମନାଃ- ମୋର ସ୍ମରଣ କର;
ଭବ-ହୁଅ;
ମତ୍-ଭକ୍ତଃ-ମୋର ଭକ୍ତ;
ମତ୍-ୟାଜୀ-ମୋର ଉପାସନା କର;
ମାଂ -ମୋତେ;
ନମସ୍କୁରୁ-ପ୍ରଣାମ କର;
ମାଂ-ମୋତେ; ଏବ-ନିଶ୍ଚିତଭାବେ;
ଏଷ୍ୟସି-ତୁମେ ଆସିବ;
ସତ୍ୟଂ-ପ୍ରକୃତରେ;
ତେ-ତୁମକୁ;
ପ୍ରତିଜାନେ-ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି;
ପ୍ରିୟଃ-ପ୍ରିୟ;
ଅସି-ଅଟ;
ମେ-ମୋର ।

ଲଭନ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମନିର୍ବାଣମୃଷୟଃ କ୍ଷୀଣକଲ୍ମଷାଃ ।
ଛିନ୍ନଦ୍ୱୈଧା ଯତାତ୍ମାନଃ ସର୍ବଭୂତହିତେ ରତାଃ ।।୨୫।।

ଯେଉଁ ସାଧୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷୟ ହୋଇଯାଇ ଥାଏ, ସଂଶୟ ଛିନ୍ନ ଏବଂ ମନ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ହୋଇଯାଇ ଥାଏ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପିତ, ସେମାନେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ମାୟିକ ସଂସାରରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫ ଶ୍ଲୋକ ୨୫

ଲଭନ୍ତେ - ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି;

ବ୍ରହ୍ମ ନିର୍ବାଣଂ -ମୁକ୍ତି;

ଋଷୟଃ - ସାଧୁ ପୁରୁଷମାନେ;

କ୍ଷୀଣ-କଳ୍ମଷାଃ - ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ କ୍ଷୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ;

ଛିନ୍ନ- ଛିନ୍ନ; ଦ୍ୱୈଧା - ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱଭାବ;

ଯତ-ଆତ୍ମାନଃ -ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମନ ଶୃଙ୍ଖଳିତ;

ସର୍ବଭୂତ- ସମସ୍ତ ଜୀବଙ୍କର;

ହିତେ -ମଙ୍ଗଳ ହେତୁ;

ରତାଃ - ନିଯୁକ୍ତ (ରତ) ।

ମୁକ୍ତି କ'ଣ?

ମୁକ୍ତି ର ଅର୍ଥ ଜୀବନ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଚକ୍ରରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା | ଅହଂକାରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ଏକ ହୋଇ, ତୁମେ ଅନୁଭବ କର ଯେ ତୁମେ ଅବିନାଶି ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଏକ ଅଂଶ | ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ(ମୁକ୍ତି) ପାଇବାପରେ ବାରମ୍ବାର ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ହେବନାହିଁ ,ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରମଧାମ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ।

କିଏ ମୁକ୍ତି ର ଯୋଗ୍ୟ?

- ଯେଉଁମାନେ କ୍ରମାଗତ ପ୍ରୟାସ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୋଧ ଏବଂ ଲୋଭରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି |
- ସେହି ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାର ପାପ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଛି,
- ଯାହାର ସନ୍ଦେହ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଛି,
- ଯାହାର ମନ ଶୃଙ୍ଖଳିତ,
- ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ

ଯଦିଓ ଚରାଚର ଜଗତ ର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବେ ,କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ |

ଭଗବାଦ ଗୀତ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଜଗତର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ।

ଆମ୍ଭ ପ୍ରକାଶିତ |
Copyright © 2024 by Papiya Rb Samal
ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ସଂରକ୍ଷିତ

ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ

ଲେଖକଙ୍କ ବିଷୟରେ

ଲେଖିକା ପାପୀୟ ସାମଲଙ୍କର ଜନ୍ମ ଓଡିଶା ରାଜ୍ୟ ର ଏକ ଛୋଟ ଗ୍ରାମ ରେ ବୋଇଥିଲା । ସେ ନିଜର ଅଧିକତର ସମୟ ଏକ ସୁଖୀ ,ପରିପୂର୍ଣ ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିବାର ପଦ୍ଧତି ଖୋଜିବାରେ ଲଗାଇଥିଲେ । ଅନେକ ଗୁରୁଙ୍କ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନରେ ଆସି "ଭଗବାଦ ଗୀତା"ର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ।ଏହା ଏପରି ଏକ ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଯାହା ସତ ସତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ବଞ୍ଚିବାର ଶୈଳୀ ବଦଳାଇଦେବ ।

ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷର ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇଛି |

"୨୭-ଶ୍ଲୋକ

"ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବଦ୍ ଗୀତା"ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ | ୭ ବର୍ଷର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ, ସେ ଶହ ଶହ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଭୂତିରୁ ଶିଖିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ଆଧାତ୍ମିକତା ସମୃଦ୍ଧ ଜୀବନ କେବଳ ପୁର୍ଣ ଏବଂ ସନ୍ତୁଳିତ | ଆଧୁନିକତାର ନିର୍ବିଶେଷରେ, ଭଗବଦ୍ ଗୀତା ହେଉଛି ଭଗବାନଙ୍କ ସଂଗୀତ |ଏବଂ ଏହି ଗୁଢ ଜ୍ଞାନ ଆଜିର ପିଢୀକୁ ଜୀବନର ପ୍ରଳୟକୁ ସାହିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ |

କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ
ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର |
ସେ ଜାଣନ୍ତି ତୁମ ପାଇଁ କ'ଣ ଉତ୍ତମ|

ମୂଲ୍ୟ. ୨୯୯/-

ISBN 978-933401018-3
9 789334 010183

କଭର ଡିଜାଇନ୍ @ ପାପିଆ ସାମଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ।
ଆତ୍ମ ପ୍ରକାଶିତ ।